
PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

dotycząca obszaru objętego projektem
miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego północnej części miasta Pisz
pomiędzy drogą na plażę miejską a granicą administracyjną miasta Pisz.

MIASTO PISZ

Giżycko, 2013

Spis treści:

<i>1. Cel prognozy oraz powiązania z innymi dokumentami.....</i>	<i>4</i>
<i>2. Metody i założenia stosowane przy sporządzaniu prognozy.....</i>	<i>4</i>
<i>3. Propozycje dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwość.....</i>	<i>5</i>
<i>4. Potencjalne transgraniczne oddziaływania na środowisko.....</i>	<i>6</i>
<i>5. Streszczenie w języku niespecjalistycznym.....</i>	<i>6</i>
<i>6. Istniejący stan środowiska oraz potencjalne zmiany tego środowiska.....</i>	<i>7</i>
<i>6.1. Położenie.....</i>	<i>7</i>
<i>6.2. Warunki geologiczne.....</i>	<i>7</i>
<i>6.3. Gleby.....</i>	<i>8</i>
<i>6.4. Ukształtowanie terenu.....</i>	<i>8</i>
<i>6.5. Hydrografia i wody powierzchniowe.....</i>	<i>8</i>
<i>6.6. Klimat.....</i>	<i>9</i>
<i>6.7. Flora i fauna.....</i>	<i>10</i>
<i>6.8. Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.....</i>	<i>17</i>
<i>7. Stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem.....</i>	<i>19</i>
<i>8. Problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu.....</i>	<i>20</i>
<i>9. Ochrona środowiska ustanowiona na szczeblu międzynarodowym, wspólnotowym i krajowym.....</i>	<i>20</i>
<i>10. Charakterystyka rozwiązań alternatywnych zawartych w projektowanym dokumencie wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonywania oceny prowadzącej do tego wyboru, w tym także wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków technik lub luk we współczesnej wiedzy.....</i>	<i>24</i>
<i>11. Określenie i ocena skutków dla środowiska wynikających z projektowanego przeznaczenia terenu oraz skutków realizacji ustaleń planu na elementy środowiska.....</i>	<i>25</i>
<i>11.1. Powierzchnia ziemi i gleba.....</i>	<i>25</i>

<i>11.2. Powietrze.....</i>	<i>26</i>
<i>11.3. Klimat.....</i>	<i>27</i>
<i>11.4. Wody powierzchniowe i podziemne.....</i>	<i>27</i>
<i>11.5. Walory przyrodnicze i krajobrazowe.....</i>	<i>28</i>
<i>11.6. Różnorodność biologiczna.....</i>	<i>28</i>
<i>11.7. Ludzie.....</i>	<i>29</i>
<i>11.8. Zwierzęta i rośliny.....</i>	<i>39</i>
<i>11.9. Dobra materialne.....</i>	<i>30</i>
<i>11.10. Zabytki.....</i>	<i>31</i>
<i>11.11. Zasoby naturalne.....</i>	<i>31</i>
<i>12. Rozwiązania eliminujące lub ograniczające prognozowane negatywne oddziaływanie na środowisko.....</i>	<i>31</i>
<i>13. Podsumowanie.....</i>	<i>32</i>

1. PODSTAWY PRAWNE I CEL PROGNOZY

Podstawą prawną sporządzenia prognozy jest Ustawa z dnia 27 kwietnia 2001r. Prawo Ochrony Środowiska (Dz. U. Nr 25, poz. 150).

Zakres prognozy reguluje Ustawa z dnia 3 października 2008r. Ustawa o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz. 1227).

Niniejsza prognoza oddziaływania na środowisko dotyczy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Piszku między drogą na plażę miejską, brzegiem jeziora Roś, wschodnią granicą administracyjną miasta oraz drogą Pisz-Łupki.

Celem prognozy jest określenie skutków wpływu realizacji projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko, a także przedstawienie rozwiązań eliminujących negatywne skutki tych ustaleń na poszczególne elementy środowiska. Prognoza obejmuje:

- ocenę walorów i warunków środowiskowych obszaru planu i jego otoczenia;
- skutki wpływu dotychczasowego sposobu użytkowania terenu na środowisko;
- sposoby minimalizacji negatywnego wpływu na środowisko.

2. METODY I ZAŁOŻENIA STOSOWANE PRZY SPORZĄDZANIU PROGNOZY.

W niniejszej prognozie zastosowano metodę porównawczą – w stosunku do zagospodarowania terenów w najbliższym sąsiedztwie – będącą jednocześnie metodą prostego prognozowania wynikowego polegającą na analizie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i ich możliwego wpływu na środowisko przyrodnicze i ludzi.

Prognoza składa się z dwóch części: charakteryzującej elementy środowiska przyrodniczego narażone na oddziaływanie wskutek realizacji ustaleń planu oraz z oceny zagrożeń związanych z emisją zanieczyszczeń do atmosfery, hałasem i wibracjami oraz wytwarzaniem ścieków.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy założono, że stanem odniesienia jest aktualny stan środowiska przyrodniczego oraz, że zmiana sposobu zagospodarowania spowoduje zróżnicowanie ustalonych wpływów na owe środowisko.

3. PROPOZYCJE DOTYCZĄCE PRZEWIDYWANYCH METOD ANALIZY SKUTKÓW REALIZACJI POSTANOWIEŃ PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU ORAZ CZĘSTOTLIWOŚĆ.

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do:

1. Oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu,
2. Przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ład u przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków.

Ad 1). W zakresie oddziaływania projektowanego zagospodarowania terenu na środowisko:

- w odniesieniu do przedsięwzięć, dla których wydano decyzję o uwarunkowaniach środowiskowych, obowiązywać będzie monitoring środowiska w zakresie i metodach określonych w wydanej decyzji,
- w odniesieniu do pozostałych terenów może to być monitoring państwowy środowiska, prowadzony przez odpowiednie organy administracji państwowej, powołane do badania stanu środowiska,

Zgodnie z art. 55 ust. 3 pkt 5 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji

o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199 poz. 1227 z późn. zm.) oraz w celu uniknięcia powielania monitorowania w myśl zasady Dyrektywy 2001/42/WE w sprawie oceny wpływu niektórych planów i programów na środowisko wpływ ustaleń projektu planu na środowisko przyrodnicze w zakresie: jakości poszczególnych elementów przyrodniczych, dotrzymywaniu standardów jakości środowiska, obszarach występowania przekroczeń, występujących zmianach jakości elementów przyrodniczych i przyczynach tych zmian proponuje się prowadzić monitoring w ramach systemu Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring stanu środowiska powinna być prowadzona głównie przez organy Inspekcji Ochrony Środowiska oraz Inspekcji Sanitarnej. Wyniki prowadzonego monitoringu prezentowane powinny być corocznie w Raportach o stanie środowiska, wydawanych w formie ogólnodostępnej publikacji, a źródłami danych w tym zakresie mogą być: Wojewódzka Baza Danych (prowadzona przez Marszałka Województwa), źródła administracyjne wynikające z obowiązków sprawozdawczych

lub zapisów ustawowych (decyzje, zezwolenia, pozwolenia) czy badania statystyczne Głównego Urzędu Statystycznego.

- w przypadku skarg mieszkańców na uciążliwości prowadzonej działalności w oparciu o uchwalony plan, analizę realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i badanie skażenia środowiska powinien przeprowadzić odpowiedni organ administracji samorządowej.

Ad 2). W zakresie realizacji przestrzegania ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego powinny być okresowe przeglądy zainwestowania obszaru i realizacji miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wykonywane przez administrację samorządową, a potrzeby oceny prowadzonej polityki przestrzennej. Częstotliwość okresowych przeglądów powinna być zgodna z przepisami szczególnymi (ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym).

4. POTENCJALNE TRANSGRANICZNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.

Z uwagi na to, że teren objęty planem nie graniczy z żadnym państwem, a granice państwa znajdują się w znacznej odległości od granic terenu opracowania, nie przewiduje się transgranicznego oddziaływania na środowisko.

5. STRESZCZENIE

Analizowany obszar stanowi północny fragment miasta Pisz. Część południowo-wschodnia terenu opracowania znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu.

Teren objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego zlokalizowany jest poza granicami obszarów specjalnej ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000.

Teren analizowany nie jest zabudowany, porośnięty roślinnością trawiastą, sporadycznie występują zakrzaczenia oraz drzewa. W sąsiedztwie terenu opracowania znajduje się zabudowa.

Jednym z możliwych skażeń gleby czy wody mogą być pojazdy mechaniczne. Wycieki olei czy też benzyny.

Kolejnym zagrożeniem mogą być turyści, znani z tego że zostawiają po sobie sterty śmieci, niekoniecznie w miejscach do tego przeznaczonych.

Planowane ustalenia dla projektowanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będą miały wpływu na zmianę mikroklimatu.

Opracowanie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie wpłynie negatywnie na dobra materialne właścicieli terenu. Po uchwaleniu planu tereny te zyskają na wartości oraz ułatwią zagospodarowanie.

Realizacji projektowanego dokumentu przyniesie korzyści dla ludzi, gdyż powstaną nowe miejsca pod zabudowę pensjonatową oraz usługową turystyczną.

6. STAN ISTNIEJĄCY

6.1 Położenie.

Pod względem fizjograficznym miasto Pisz leży na pograniczu Krainy Wielkich Jezior Mazurskich i Równiny Mazurskiej.

Obszar planistyczny położony jest w północnej części miasta Pisz na południowo - zachodnim brzegu Jeziora Roś, skąd wypływa rzeka Pisa. Zachodnią granicę terenu stanowi droga prowadząca na plażę miejską, od północy teren ogranicza jezioro Roś. Granicę wschodnią wyznacza granica administracyjna miasta, południową - droga w kierunku wsi Łupki. Omawiany obszar planistyczny posiada powierzchnię ok 43ha.

6.2 Warunki geologiczne.

Obszar gminy Pisz leży w obrębie niecki kredowej o podłożu tektonicznym, pochylonej w kierunku północnym, natomiast starsze utwory podścielające nieckę: jura, dewon, sylur i kambr zalegają płytowo i są pochylone ku południowi. Na marglach kredowych zalegają utwory trzeciorzędowe, głównie oligoceńskie i miocene piaski, przy czym niemal na całym obszarze gminy bezpośrednio pod czwartorzędem znajdują się warstwy miocene.

Miąższość utworów czwartorzędowych w rejonie Pisz wynosi od 150m do 200m. Związane są one ze zlodowaceniem bałtyckim oraz z holocenem, zbudowane z glin zwałowych z głazami, ilów różnej genezy, żwirów, piasków oraz torfów i osadów jeziornych.

Tereny położone w środkowej części powiatu Piskiego niemal w całości zbudowane są z osadów sandrowych, czyli z piasków i żwirów, tworząc równinę sandrową. Wschodnia część tego obszaru rozciągająca się na południe od Orzysza nosi nazwę Sandru Orzyskiego, natomiast zachodnia część – Sandru Piskiego. Oba sandry oddzielone są od siebie szerokim południkowym obniżeniem, częściowo zatorfionym, ciągnącym się od Nowych Gut do Pisz. W obniżeniu tym występują liczne jeziora, między innymi Roś, nad którego południowym brzegiem położony jest przedmiotowy obszar.

Równina sandrowa, zbudowana jest od powierzchni z utworów piaszczysto-żwirowych, których miąższość przekracza 30m. W spągowych warstwach wyżej wymienionych utworów stwierdzono występowanie gliny zwałowej lub utworów zastoiskowych: pyłów, ilów.

W zagłębieniach bezodpływowych i w obniżeniach jeziornych prawie wszędzie występują torfy i osady jeziorne, których miąższość niejednokrotnie przekracza 10m.

Z uwagi na to, że miąższość czwartorzędu na całym niemal terenie gminy przekracza 100m, a lokalnie nawet 200m, eksploatuje się tu wyłącznie wody czwartorzędowe. Głębokości do pierwszego, najpłytszego poziomu wód gruntowych zależą od powierzchniowej budowy terenu i od ukształtowania powierzchni. W obszarze opracowania może on zalegać bardzo płytko i nie jest izolowany od powierzchni utworami nieprzepuszczalnymi, co oznacza znaczną podatność na wpływy zewnętrzne.

6.3 Gleby

Dane wynikające z dostępnej dokumentacji glebowej są ubogie, toteż dodatkowym źródłem informacji dotyczących obszaru planistycznego były wizje terenowe i badania gleboznawcze. Na ich podstawie można stwierdzić iż typologicznie przeważają tu gleby czarne ziemie właściwe, występujące głównie na łąkach w granicach trasy zalewowej jeziora Roś. Około stumetrowy pas nad brzegiem jeziora Roś zajmują gleby torfowe torfowisk niskich. W części południowej, powyżej krawędzi terasy zalewowej występują głównie gleby brunatne właściwe. Pod względem gatunkowym przeważają gleby piaskowe wytworzone z piasków luźnych lub piasków słabogliniastych z płytko zalegającymi piaskami luźnymi.

Przydatność rolnicza omawianych gleb jest na ogół mała, bowiem wśród łąk i pastwisk przeważa kompleks użytków zielonych słabych i bardzo słabych, gruntem ornym natomiast odpowiadają kompleksy żytnio-ziemniaczany i żytnio-łubinowy.

6.4 Ukształtowanie terenu

Obszar planistyczny, podobnie jak większość okolic Pisz, charakteryzuje się bardzo mało urozmaiconą rzeźbą terenu. Rzędne terenu mieszczą się tu w granicach od 114 m n.p.m. do 117 m n.p.m. i wskazują na wyraźny spadek w kierunku rzeki Pisy i jeziora Roś.

6.5 Hydrografia i wody powierzchniowe

Gmina Pisz w całości leży w zlewni rzeki Pisy, która wypływając z jeziora Roś odwadnia środkową i południową część Systemu Wielkich Jezior Mazurskich i uchodzi do Narwi.

Przedmiotowy obszar leży w całości w bezpośredniej zlewni jeziora Roś, którego powierzchnia wynosi 1890ha, długość 11,4km a głębokość 31,8m. Jezioro składa się z trzech prawie równoległych rynien, połączonych łagodnymi zakolami. Obszar planistyczny leży na południowym brzegu południowej rynny jeziora. Zbiornik o rozwiniętej linii brzegowej, mulistych stokach ławicy, stromych w środkowej części południowego plosa, mulistym dnie. Brzegi jeziora przeważnie płaskie, niskie, często podmokłe, tylko wschodnia części południowych brzegów wysokie, strome i zalesione.

Roślinność obfita. Oczerty z przewagą trzciny, pałki wąskolistnej i sitowia porastają prawie całą linię brzegową różnie szerokim pasem, tworząc miejscami rozległe trzcinowiska. Roślinność zanurzona, wśród której przeważają moczarka jaskier i rogatek, zwłaszcza w północnej części i południowo - zachodniej tworzy rozległe i bujne łąki podwodne.

Pogłowie ryb urozmaicone: leszcz, płoć, szczupak, węgorz, lin, karaś, okoń oraz boleń i jaź, trafia się sieja.

Jezioro Roś odbiera wody ze Śniardw poprzez sztuczny Kanał Jegliński oraz prawie w całości naturalną kaskadę, na którą składają się strugi Wilkus, Białawka i Wyszka oraz jeziora Kocioł i Białoławki.

W środkowej części obszaru opracowania znajduje się odcinek sztucznego rowu stanowiącego element niewielkiego systemu melioracyjnego odprowadzającego wody do jeziora Roś.

Warunki hydrologiczne jeziora Roś i mało zróżnicowana konfiguracja terenu planistycznego wyznaczają strefę lokalizacji zabudowy. Jest nią obszar położony powyżej rzędnej 115,96m n.p.m. najwyższego stanu zwierciadła wody zaobserwowanego w okresie od 1901r. Warunki te stanowią zapytanie przed budową obiektów podpiwniczonych i determinują posadowienie parteru budynków powyżej ww. wysokości.

6.6 *Klimat.*

Klimat gminy Pisz kształtują masy powietrza wilgotnego znad Atlantyku oraz kontynentalnego ze wschodu. Naprzemienne napływanie tych mas jest przyczyną częstych wahań pogody. Zwłaszcza w tych okolicach cechy klimatu kontynentalnego zaznaczają się tu silniej niż w innych regionach Polski. Objawia się to wyższą amplitudą wahań temperatury w ciągu roku, niższymi temperaturami zimą i krótszym okresem wegetacji, który wynosi około 190 dni, czyli około 30 dni krócej niż w Polsce centralnej.

Duży wpływ na cechy klimatu w obszarze gminy Pisz oraz terenu planistycznego mają czynniki lokalne, w tym przede wszystkim duże powierzchnie wód otwartych, co sprzyja parowaniu oraz częstszym zachmurzeniom i opadom oraz ze względu na zdolność wody do akumulacji ciepła, wpływa na rozkład temperatur w czasie i przestrzeni. W pobliżu dużych jezior temperatury wiosną wzrastają wolniej, a jesienią spadają szybciej niż na terenach oddalonych od wody. Czynnikiem modyfikującym lokalne różne cechy klimatu są rzeźba terenu i obecność lasów.

Ważną cechą klimatu tej części obszaru Polski jest jego zmienność. Częsty zjawiskiem są przymrozki w kwietniu i maju, jak i roztopy w zimie. Zmienność wielkości opadów rocznych jest również duża, a różnice pomiędzy niektórymi latami przekraczają 120mm. Te cechy klimatu mają ujemny wpływ na warunki produkcji rolniczej.

6.7 Flora i fauna.

Na podstawie przeprowadzonej inwentaryzacji przyrodniczej przez Jerzego Kruszelnickiego stwierdzono następujące gatunki ptaków w bezpośrednim rejonie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego z Załącznika I Dyrektywy Rady 79/409/EWG: bocian biały *Ciconia ciconia*, żuraw *Grus grus*, błotniak stawowy *Circus aeruginosus*, dzierzba gąsiorek *Lanius collurio*, zimorodek *Alcedo atthis*. Spośród tych gatunków w obrębie terenu inwestycji stwierdzono gnieźdzenie się jedynie dzierzby gąsiorka w gęstych zaroślach łozowych w północno-wschodniej części terenu opracowania. W przypadku bociana białego najbliższe gniazdo znajduje się 2km na południowy zachód, w Piszcu na słupie elektrycznym. Bociany z tego gniazda rzadko wykorzystują podmokłe łąki na terenie opracowania, jako żerowisko. Żuraw wykorzystuje jako żerowisko sąsiednie tereny położone na wschód od terenu objętego planem. Natomiast, błotniaka stawowego nierzadko można obserwować jak patroluje strefę przybrzeżną jeziora Roś. W tych samych siedliskach występuje zimorodek.

Do Załącznika I Dyrektywy Ptasiej, które mają biotopy lęgowe i żerowiskowe w rejonie jeziora Roś, ale nie bezpośrednio, przy przedmiotowym terenie opracowania należą bielik *Haliaeetus albicilla*, orlik krzykliwy *Aquila pomarina*, kania czarna *Milvus migrans*, bąk *Botaurus stellaris*, derkacz *Crex crex*, zielonka *Porzana parva* i kropiatka *Porzana porzana*, a także dzięcioł czarny *Dryocopus martius*. Bielik i orlik krzykliwy są gatunkami zalatującymi z półwyspu Czarny Róg, natomiast kania czarna jest nierzadko obserwowana nad wodami jeziora Roś. Derkacz występuje jeszcze miejscami na śródlęśnych zarastających łąkach, a na

wschód od terenu opracowania. Szeroki pas roślinności nabrzeżnej jeziora Roś jest biotopem bąka, kropiatki i zielonki.

Oprócz wyżej wymienionych gatunków z Załącznika I w rejonie inwestycji zanotowano takie ptaki jak: związane z terenami otwartymi i polami, pustułka *Falco tinnunculus*, myszołów *Buteo buteo*, przepiórka *Coturnix coturnix*, czajka *Vanellus vanellus*, skowronek polny *Alauda Arvensis*, pliszka siwa *Motacilla alba*, pliszka żółta *Motacilla flava*, trznadel *Emberiza citrinella*, pokląskwa *Saxicola ruberta*, białorzytka *Oenanthe oenanthe*, szczygieł *Carduelis carduelis*; związane z terenami podmokłymi i przywodami, jak: rokitniczka *Acrocephalus schoenobaenus*, piecuszek *Phylloscopus trochilus*, potrzos *Emberiza caesia*, zięba *Fringilla coelebs*, trzciniak *Acrocephalus arundinaceus*, trzcinniczek *Acrocephalus scirpaceus*, słowik szary *Luscinia luscinia*, brzączek *Locustella luscinioides*, łożówka *Acrocephalus palustris*, strumieniówka *Locustella fluviatilis*, świerszczak *Lacustella naevia* i krzyżówka *Anas platyrhynchos*. Ponadto w tej strefie jeziora, zwłaszcza o świcie żerują tu czapla siwa *Ardea cinerea*, perkoz dwuczuby *Podiceps cristatus* i zalatująca tu mewa śmieszka *Larus ridibundus*.

Dudek *Upupa epos* występuje w północno-wschodniej części terenu opracowania, na obrzeżu starej olszyny. W obrębie przyjeziornej olszyny oraz lasu o charakterze łągu występuje wilga *Oriolus oriolus*, dzięcioł zielony *Picus viridis*, drozd kwiczoł *Turdus pilaris*, kos *Turdus merula*, drozd śpiewak *Turdus philomelos*, pełzacz leśny *Certhia familiaris*, kowalik *Sitta europaea*, dzięcioł duży *Dendrocopos major*, dzięciołek *Dendrocopos minor*, puszczyk *Strix aluco*, grzywacz *Columba palumbus*, strzyżyk *Troglodytes troglodytes*, pierwiosnek *Phylloscopus collybita*, sikory – bogatka *Parus major*, uboga *P. palustris*, modra *P. coeruleus*, zięba *Fringilla coelebs*, sikora czarnogłowa *Parus montanus*, pełzacz ogrodowy *Certhia brachydactyla*, strzyżyk *Troglodytes troglodytes*, dzwonec *Carduelis chloris*, czyż *Carduelis spinus* (poza okresem lęgowym) oraz ptaki krukowate, jak: kruk *Corvus corax*, wrona siwa *Corvus corone*, sójka *Garrulus glandarius*, sroka *Pica pica*.

W pobliskich zabudowaniach osiedla przy ul. Długiej gnieźdzą się szpak *Sturnus vulgaris*, dzwonec *Carduelis chloris*, makolągwa *Acanthis cannabina*, rudzik *Erithacus rubecula*, mazurek *Passer montanus*, sroka, pleszka *Phoenicurus phoenicurus*, kopciuszek *Phoenicurus ochrurus*, jaskółka okonówka *Delichon urbica*, jerzyk *Apus apus*.

Na omawianym terenie stwierdzono obecność wielu pospolitych na Mazurach gatunków zwierząt, takich jak ssaki: łoś *Alces alces*, sarna *Capreolus capreolus*, dzik *Sus scropha*, lis *Vulpes vulpes*, jenot *Nyctereutes procyonoides*, norka amerykańska *Mustela vison*, jeż wschodni *Erinaceus concolor* oraz 2 gatunki ssaków ziemnowodnych z Załącznika II Dyrektywy

Rady 92/43/EWG, wydry *Lutra lutra* i bobra *Castor fiber*. W rejonie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego penetruje on brzegi jeziora roś, co można stwierdzić po licznych zgryzach na wierzbach i osikach. Wydra jest mniej liczna, ale regularnie obserwowana.

Z gadów zaobserwowano tu występowanie jaszczuki żyworodnej *Iacerta vivipara* i padalca *Anguis anguis*.

Z płazów stwierdzono- żabę moczarową *Rana arvalis*, żabę trawną *rana temporaria*, żabę wodną *Rana esculenta*, ropuchę szarą *Bufo bufo*, a na obrzeżu przedmiotowego terenu, kumaka nizinnego *Bombina bombina* oraz traszkę zwyczajną *Triturus vulgaris*. Z tych gatunków, kumak nizinny znajduje się na liście Załącznika II Dyrektywy Siedliskowej.

W północnej części obszaru opracowania przeważają tereny otwarte, szczególnie łąki, poprzecinane zarastającymi rowami melioracyjnymi oraz w małej części pastwiska. Można wyróżnić tu zespół kośnej i wilgotnej łąki eutroficznej *Cirsio polygonetum* z rdestem węzownikiem *Polygonum bistora* i ostrożniem warzywnym *Cirsium oleraceum*. Zanotowano tu następujące gatunki roślin naczyniowych: trawy - wyczyniec łąkowy *Alopecurus pratensis*, kupkówka pospolita *Dactylis glomerata*, kostrzewa łąkowa i czerwona *Festuca pratensis*, *F. rubra*, kłósówka wełnista *Holcus lanatus*, tymotka łąkowa *Phleum pratense*, wiechlina łąkowa *Poa pratensis*, następnie inne, takie jak - jaskier ostry *Ranunculus acris*, jaskier rozłogowy *Ranunculus repens*, szczaw zwyczajny *Rumex acetosa*, konieczyna łąkowa i biała *Trifolium pratense*, *T. alba*, babka lancetowata *Plantago lanceolata*, wyka ptasia *Vicia cracca*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, świetlik łąkowy *Euphrasia rostkoviana*, mniszek lekarski *Taraxacum officinale*, gwiazdnica pospolita *Stellaria media*, przytulia właściwa *Galium verum*, powój *Convolvulus arvensis*, oset nastroszony *Carduus acanthoides*, ostrożeń warzywny *Cirsium oleraceum*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, rzeżucha łąkowa *Cardamine pratensis*, firletka poszarpana *Lychnis flos-cuculi*, dzwonek rozpięchły *Campanula patula*, kniec błotna *Caltha palustris*, kuklik zwisły *Geum rivale*, niezapominajka błotna *Myosotis scorpioides*, barszcz *Heracleum sphondylium*. W miejscach o dużym uwilgotnieniu lub wręcz zalewanych w okresie wiosennym spotykamy duże skupienia krwawnicy *Lythrum salicaria*, przetacznika bobowniczka *Veronica beccabunga*, mięty nadwodnej *Mentha aquatica*.

Zanotowano tu także zespół situ rozpięchłego *Epilobio-Juncetum effusi* z takimi roślinami jak: sit rozpięchły *Juncus effusus*, wierzbownica błotna *Epilobium palustre*, śmiełek darniowy *Deschampsia caespitosa*, jaskier rozłogowy *Ranunculus repens*, kosmatka licznokwiatowa *Luzula multiflora* oraz turzyca pospolita *Carex nigra*.

Następnym wyróżnionym zbiorowiskiem jest zespół sitowia leśnego *Scirpetum sylvatici*. Rośnie

tu obok sitowia leśnego *Scirpus sylvaticus*, skrzyp błotny *Equisetum palustre*, szczaw zwyczajny, pięciornik gęsi, niezapominajka błotna i groszek żółty *Lathyrus pratensis*. Niewielkie powierzchnie okrajkowe wilgotnych łąk zajmują ziołorośla wiązków błotnej Filipendulo-Geranium. Dominuje tu wiązówka błotna *Filipendula ulmaria* a domieszkę tworzą: bodziszek błotny *Geranium palustre*, wierzbownica kosmata *Epilobium hirsutum*, a trybula leśna *Anthriscus sylvestris*, żywokost lekarski *Symphytum officinale*, przytulia czepna *Galium aparine*, dzięgiel leśny *Angelica sylvestris* oraz pokrzywa zwyczajna i rdest węzownik *Polygonum bistorta*. W takich miejscach występują też skupienia sadzka konopiastego *Eupatorium cannabinum*. Rzadko rośnie tu storczyk krwisty *Dactylorhiza incarnata*, gatunek chroniony.

Niewielkie fragmenty łąk należą do żyznych łąk rajgrasowych *Arrhenatheretum medioeuropaeum*. W skład tych łąk wchodzi takie gatunki jak rajgras wyniosły *Arrhenatherum elatius*, bodziszek łąkowy *Geranium pratense* i kozibród łąkowy *Tragopogon pratensis*. Obok rosną pospolite trawy jak kostrzewa łąkowa, wiechlina łąkowa, tymotka łąkowa, kupkówka pospolita oraz inne rośliny jak lucerna siewna *Medicago sativa*, koniczyna biała, koniczyna łąkowa, chaber łąkowy *Centaurea jacea*, natomiast na ich obrzeżach, zwłaszcza przy drogach występuje złocień właściwy *Leucanthemum vulgare*, świerzbica polna *Knautia arvensis*, pępawa dwuletnia *Crepis biennis*.

Fot.1. Łąki w północnej części opracowania od strony plaży miejskiej.

Miejscami można natknąć się na zbiorowiska okrajkowe, do których należy zespół

Geranio - Trifolietum alpestris z udziałem: bodziszka czerwonego *Geranium sanguineum*, koniczyzny dwugłosej *Trifolium alpestre*, dzwonka jednostronnego *Campanula rapunculoides*. Rośnie tu łubin trwały. Drugim zespołem z tej grupy jest Trifolio-Agrimonietum gdzie często występuje rzepik pospolity *Agrimonia eupatoria*, chaber łąkowy, przytulnia pospolita, konieczyna pogięta *Trifolium medium* i lucerna sierpowata *Medicago falcata*. Wzdłuż rowów wśród łąk rosną szpalery drzew złożone głównie z olszy czarnej *Alnus glutinosa*, wśród której domieszkę stanowią jarząb pospolity *Sorbus aucuparia* i wierzby - szara *Salix cinerea*, krucha *S. fragilis*, biała *S. alba* i wiciowa *S. viminalis*.

Wzdłuż drogi prowadzącej do Plaży Miejskiej rosną pojedynczo, oprócz wierzb - sadzony jarząb szwedzki *Sorbus intermedia*, topola osika *Populus tremula*, brzoza brodawkowata *Betula pendula*, jesion wyniosły *Fraxinus excelsior*, dąb szypułkowy *Quercus rober*, a od strony przystani szpaler mieszańców topól amerykańskich.

Duże tereny bagienne spotykamy przy jeziorze Roś, szczególnie na wschód od plaży. Przeważają tu zbiorowiska szuwarowe z klasy Phragmitetea z trzciną pospolitą *Phragmites australis*, pałą szerokolistną *Typha latifolia* i wąskolistną *Typha angustifolia*, manną mielec *Glycerietum aquaticae*, turzycą błotną *Caricetum acutiformis*, turzycę dzióbkowatą *Caricetum rostratae*, turzycą pęcherzykowatą *Caricetum vesicariae*, turzycą prosową *Carex paniculata*, szczawiem wodnym *Rumex aquatica*, żabieńcem babką wodną *Alisma plantago-aquatica*, oraz zbiorowiska z szalejem jadowitym *Cicuto-Caricetum pseudocyperi* z udziałem turzycy nadbrzeżnej *Carex riparia* i tatarakiem *Acoretum calami*.

Spotkamy też płaty szuwaru Thelypteridi-Phragmitetum, złożonego z narecznicy błotnej *Dryopteris thelypteris* i trzciny pospolitej.

W odkrytych fragmentach wodnych występują zbiorowiska z klasy Potamogetonetea z udziałem rdestnic, jak np. pływająca *Potamogeton natans*, rosną tu także grążel żółty *Nuphar luteum* oraz grzybienie białe *Nymphaea alba*. Część strefy przybrzeżnej jeziora Roś porośnięta jest wierzbą szarą *Salix cinerea* oraz pojedynczo wierzbą kruchą *Salix fragilis* i pięciopęcikową *Salix pentandra*, a częściowo trzciną pospolitą *phragmites communis*. Te zbiorowiska można zaliczyć do łożowisk *Salicetum pentandro-cinereae*. Tylko niewielkie szpalerowe zbiorowisko leśne złożone z olszy czarnej *Alnus glutinosa*, wierzby kruchej *Salix fragilis* i białej *Salix alba*, jesion wyniosłego *Fraxinus excelsior* oraz czerechmy *Padus avium* z obecnością chmielu *Humulus lupulus*, można zaliczyć jako fraza regeneracyjna i przejściowa od olsu do łągu olszowego. Nie jest to jednak reprezentatywne siedlisko przyrodnicze o kodzie 91E0 z Załącznika I Dyrektywy Siedliskowej. Płaty z samą olszą czarną nawiązują do olsu porzeczkowego *Ribo nigri-Alnetum* z porzeczką czarną *Ribes nigrum*, turzycą długokłosową

Carex elongata, narecznicą błotną *Thelypteris palustris*, kniecią błotną *Caltha palustris*, kosańcem żółtym *Iris pseudoacorus*, karbieńcem pospolitym, *Lycopus europaeus* i tojeścią pospolitą *Lysimachia vulgaris*. Rosną tu też krzewy, będące pod częściową ochroną, jak kalina *Viburnum opulus* i kruszyna *Frangula alnus*.

Południowa część obszaru opracowania, to obecnie w większości teren rolny,

Fot 2. Uprawy polowe na terenie opracowania.

wykorzystywany pod uprawy zbożowe.

Ponadto, w jego wschodniej części, rosną wtórnego pochodzenia młodniki brzoźowo-osikowe oraz sadzone młode drzewostany sosnowe. Pewne partie zajmują też ugory i piaszczyste nieużytki oraz drogi polne. Teren ten zajęty jest w przeważającej części przez roślinność pochodzenia synantropijnego, przeważnie segetalną, związaną z polami uprawnymi, ugorami oraz okrajkami pól i nieużytkami, wśród której dominują takie rodzaje i gatunki, jak: rumian polny *Anthemis arvensis*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, złocień właściwy *Chrysanthemum leucanthemum*, bylica pospolita *Artemisia vulgaris* i piołun *A. absinthium*, podbiał *Tussilago farfara*, w miejscach wilgotniejszych uczepek trójlistkowy *Bidens tripartita*, miejscami nawłoc późna *Solidago serotina*, starzec zwyczajny *Senecio vulgaris*, mniszek pospolity *Taraxum officinale*, mlecch zwyczajny *Sonchus oleraceus*, pępawa dwuletnia *Crepis biennis*, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*. Na ugorach, nieużytkach i przydrożach spotykamy roślinność segetalną oraz w rejonie bliżej osiedli roślinność ruderalną, reprezentowane przez takie zbiorowiska jak *Vicetum tetraspermae*, *Papaveretum argemones*,

Lamio-Veronicetum politae, Echinochloa - etarietum. Do zbiorowisk synantropijnych możemy zaliczyć występujące, takie jak Lolio - Plantaginietum, Chenopodietum glauco-rubri, Potentillo-Absinthietum, Chelidonetum, Echio - Melilotetum, Urtico-Malvetum.

W omawianym rejonie przedsięwzięcia spotykamy wiele gatunków roślin związanych z terenami otwartymi o podłożu piaszczystym, piaszczysto-gliniastym, a miejscami z domieszką iłów. Wśród tych roślin można wymienić, takie jak: mak polny *Papaver rhoeas*, mak piaskowy *Papaver argemone*, szczaw polny *Rumex acetosella*, szczaw zwyczajny *Rumex acetosa*, szczaw tępolistny *Rumex obtusifolius*, skrzyp polny *Equisetum arvense*, rdest plamisty *Polygonum persicaria*, rdest ptasi *Polygonum aviculare*, rdest ostrogorzki *Polygonum hydropiper*, rdest powojowaty *Polygonum convolvulus*, rumian polny *Anthemis arvensis*, rumian żółty *Anthemis tinctoria*, wyka ptasia *Vicia cracca*, wyka wąskolistna *Vicia angustifolia*, wyka czteronasienna *Vicia tetrasperma*, przytulia pospolita *Galium mollugo*, przytulia właściwa *Galium verum*, nostryk biały *Melilotus albus*, nostryk żółty *Melilotus altissimus*, krwawnik pospolity *Achillea millefolium*, chaber bławatek *Centaurea cyanus*, chaber driakiewnik *Centaurea scabiosa*, ostróżeczka polna *Consolida regalis*, marchew zwyczajna *Daucus carota* łubin trwały *Lupinus polyphyllus*, chronione kocanki piaskowe *Helichrysum arenarium*, dziurawiec zwyczajny *Hypericum perforatum*, dziewanna wielkokwiatowa *Verbascum densiflorum*, dziewanna pospolita *Verbascum nigrum*, niezapominajka polna *Myosotis arvensis*, zmijowiec *Echium vulgare*, złocień właściwy *Chrysanthemum leucanthemum*, wrotycz pospolity *Tanacetum vulgare*, nawłóć pospolita *Solidago virga-aurea*, komonica *Lotus corniculatus*, komosa strzałkowa *Chenopodium bonus-henricus*, komosa biała *Chenopodium album*, łoboda rozłożysta *Atriplex patulum*, koniczyna biała *Trifolium repens*, koniczyna polna *Trifolium arvense*, babka zwyczajna *Plantago maior*, babka lancetowata *Plantago lanceolata*, jastrzębiec kosmaczek *Hieracium pilosella*, świerzbica polna *Knautia arvensis*, bylica *Artemisia vulgaris*, piołun *Artemisia absinthium*, wilczomlec sosnka *Euphorbia cyparissias*, wilczomlec szerokolistny *Euphorbia platyphyllos*, rzodkiewnik pospolity *Arabidopsis thaliana*, cykoria podróżnik *Cichorium intybus*, piaskowiec macierzankowy *Arenaria serpyllifolia*, bniec biały *Melandrium album*, lepnica zwisła *Silene nutans*, lepnica rozdęta *Silene inflata*, iglica pospolita *Erodium Cicutarium*, krzywoszyj polny *Lycopsis arvensis*, stulisz lekarski *Sisymbrium officinale*, gorczyca polna *Sinapsis arvensis*, gorczycznik pospolity *Barbarea vulgaris*, rzepicha leśna *Rorippa silvestris*, glistnik jaskółcze ziele *Chelidonium majus*, pokrzywa zwyczajna *Urtica dioica*, pokrzywa żegawka *Urtica urens*, przetacznik ożankowy *Veronica chamaedrys*, przetacznik polny *Veronica arvensis*, poziwnik dwudzielnny *Geleopsis bifida*, jasnota purpurowa *Lamium purpureum*, jasnota biała *Lamium*

album, jasnota różowa *Lamium amplexicaule*, czyściec błotny *Stachys palustris*, mięta polna *Mentha arvensis*, oset kędzierzawy *Carduus crispus*, ostrożeń lancetowaty *Cirsium lanceolatum*, ostrożeń polny *Cirsium arvense*, ostrożeń błotny *Cirsium palustre*, czosnek winnicowy *Pallium lineale*, mlecz polny *Sonchus arvensis*, mniszek lekarski *Taraxacum officinale*, starzec zwyczajny *Senecio vulgaris*, podbiał pospolity *Tussilago farfara*, łopian pajęczynowaty *Arctium tomentosum*, łopian mniejszy *Arctium minus*, uczepek trójlistkowy *Bidens tripartita*, bluszczyk kurdybanek *Glechoma hederacea*, szelęźnik większy *Alectorolophus glaber*, Inica pospolita *Linaria vulgaris*, żywokost lekarski *Symphytum officinale*, kurzyślak polny *Anagallis arvensis*, powój polny *Convolvulus arvensis*, szczwół plamisty *Conium maculatum*, podagrycznik *Aegopodium podagraria*, blekot pospolity *Aethusa cynapium*, bodziszek drobny *Geranium pusillum*, śláz zaniedbany *Malva neglecta*, śláz dziki *Malva silvestris*, rzepik pospolity *Agrimonia eupatoria*, kuklik pospolity *Geum urbanum*, pięciornik gęsi *Potentilla anserina*, pięciornik rozłogowy *Potentilla reptans*, jeżyna popielica *Rubus caesius*, fiołek trójbarwny *Viola tricolor*, fiołek polny *Viola arvensis*, tasznik pospolity *Capsella bursa-pastoris*, tobołki polne *Thlaspi arvense*, jaskier bulwkowy *Ranunculus bulbosus* i wiele innych zwłaszcza traw, jak np. wiechlina roczna *Poa annua*, perz właściwy *Agropyron regens* i życica roczna *Lolium temulentum*.

Spotykamy tu bardzo niewielkie płaty synantropijnych zbiorowisk roślinnych *Epilobio-Salicetum capreae* z dzikim bzem czarnym *Sambucus nigra* i wierzbą iwą *Salix caprea*, *Rubio-Salicetum capreae*, zbiorowisko jeżyn i wierzby iwy oraz zbiorowisko wysokich bylin *Tanaceto-Artemisietum vulgaris* z wrotyczem i bylicą pospolitą.

Podsumowując, na terenie opracowania oraz w jej najbliższym sąsiedztwie nie można stwierdzić reprezentatywnych siedlisk przyrodniczych zamieszczonych w Załączniku I Dyrektywy Siedliskowej Unii Europejskiej.

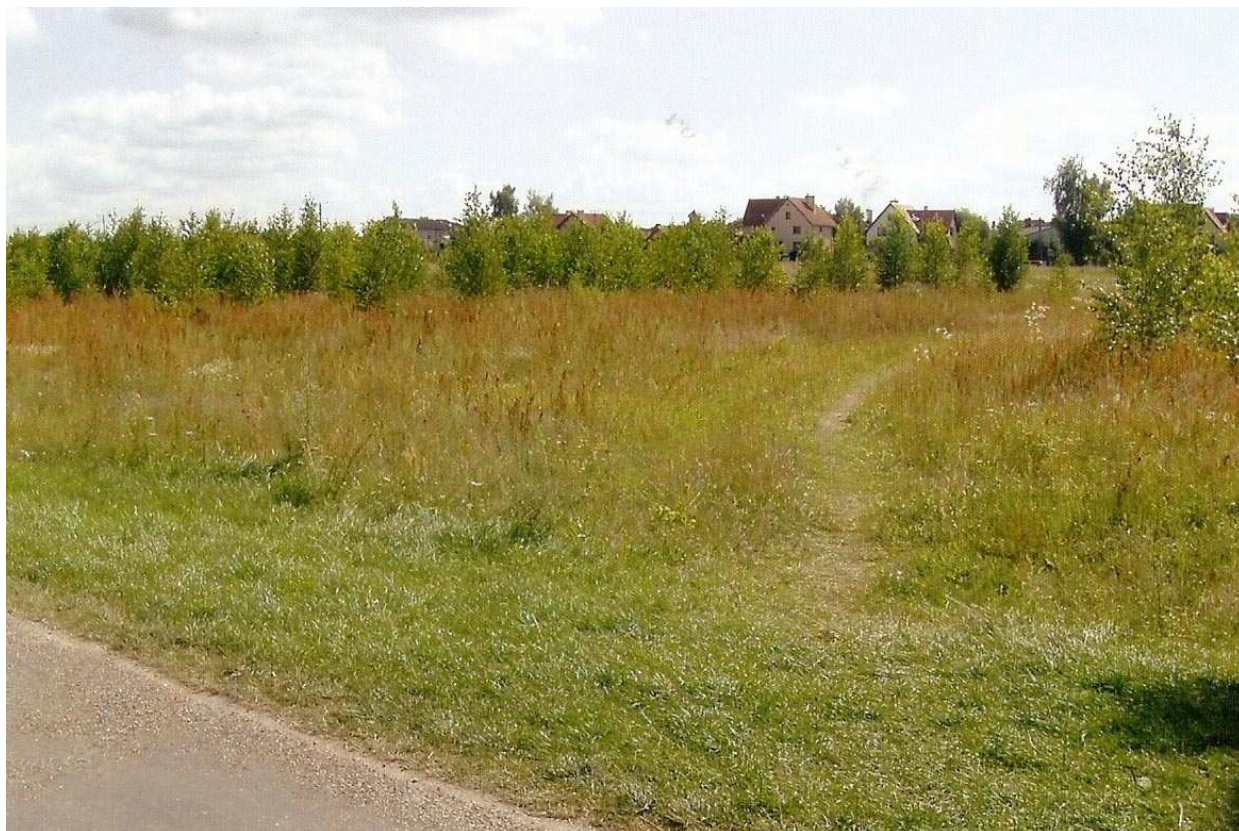
Na obszarze m.p.z.p. nie stwierdzono grzybów i porostów podlegających ochronie.

6.8 Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu.

W dniu 1.01.2004 z mocy prawa stracił ważność Plan Zagospodarowania Przestrzennego Miasta Pisz, zatwierdzony Uchwałą Nr XXXV/223/94 Rady Gminy i Miasta Pisz z dnia 24 maja 1994 r., obejmujący całość przedmiotowego terenu, co znacznie ograniczyło możliwości wpływania przez władze miejskie na kształtowanie przestrzeni.

W przypadku odstąpienia od realizacji niniejszego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego można spodziewać się sukcesywnego przejmowania terenów

rolnych pod zabudowę, która będzie realizowana bez regulacji zawartych w planie, jedynie w oparciu o decyzję administracyjną. Może to wprowadzić chaos w zagospodarowaniu przestrzennym. W niedalekich odległościach od terenu objętego planem znajduje się zabudowa miasta Pisz więc nie będzie podstaw do wydania negatywnej decyzji o warunkach zabudowy.

Fot 3. Zabudowa w sąsiedztwie terenu opracowania.

Jeśli proces zabudowy nie będzie postępował, zachowa się dotychczasowy sposób użytkowania terenów rolnych oraz obszaru zainwestowanego, co będzie sprzyjać postępującej dekapitalizacji obiektów i degradacji obszaru. Mniejsza intensywność zabudowy to mniejszy ładunek zanieczyszczeń dostarczanych do środowiska. Oznacza to także zachowanie powierzchni biologicznie czynnych, większą zdolność pochłaniania zanieczyszczeń i retencjonowania wód opadowych w glebie. Również poziom zanieczyszczenia środowiska spalinami samochodowymi i hałasem będzie znacznie mniejszy niż po realizacji zabudowy oraz zabudowa przyczynia się do ograniczenia bioróżnorodności. Wśród roślin towarzyszących zabudowie, roślin synantropijnych, często występują gatunki roślin inwazyjnych, które zaczynają wypierać rodzime gatunki flory, przystosowując do własnych wymagań warunki siedliskowe. Proces ten będzie się nasilał na terenach pozostawionych bez ingerencji człowieka, tj. odłogach, nieużytkach, poboczach dróg i rowów melioracyjnych.

7. STAN ŚRODOWISKA NA OBSZARACH OBJĘTYCH PRZEWIDYWANYM ZNACZĄCYM ODDZIAŁYWANIEM.

Na terenie wskazanym opracowaniem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zgodnie z *Rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. (Dz. U. Nr 213 poz. 1397) w sprawie rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko* występują oddziaływania potencjalnie mogące znacząco oddziaływać na środowisko.

Przez teren opracowania przebiega napowietrzna linia elektroenergetyczna 110kV, według wyżej wymienionego Rozporządzenia §3 ust.1. pkt. 7 staje elektroenergetyczne lub napowietrzne linie elektroenergetyczne, o napięciu znamionowym nie mniejszym niż 110kV, inne niż wymienione w §2 ust. 1 pkt 6. Na projekcie miejscowego planu dla linii elektroenergetycznej wyznaczono strefę uciążliwości, w której nie będą lokalizowane budynki. Linia elektroenergetyczna przebiega po terenach roli i łąkach. Pod linią elektroenergetyczną porasta niska roślinność trawiasta.

Według §3 ust.1. pkt 50 ośrodki wypoczynkowe lub hotele, zlokalizowane poza terenami mieszkaniowymi, terenami przemysłowymi, innymi terenami zabudowanymi i zurbanizowanymi terenami niezabudowanymi w rozumieniu przepisów rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Dz. U. Nr 38, poz. 454), wraz z towarzyszącą im infrastrukturą, o powierzchni zabudowy nie mniejsza niż:

- a) 0,5 ha na obszarach objętych formami ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-5, 8 i 9 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, lub w otulinach form ochrony przyrody, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1-3 tej ustawy.

Na terenie opracowania przewiduje się zabudowę pensjonatową na obszarze większym niż 0,5ha w Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich.

- b) 2 ha na obszarach innych niż wymienione w lit. a

Na terenie opracowania poza Obszarem Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich planuje się zabudowę pensjonatową na obszarze powyżej 2ha.

Tereny przeznaczone pod zabudowę pensjonatową stanowią głównie uprawy polowe, na których jest prowadzona produkcja roślinna(zboża).

8. PROBLEMY OCHRONY ŚRODOWISKA ISTOTNE Z PUNKTU WIDZENIA REALIZACJI PROJEKTOWANEGO DOKUMENTU.

Teren objęty opracowaniem jest średnio atrakcyjny przyrodniczo. Fragment południowo – wschodni jest objęty granicami Obszarów Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Analizowany obszar zlokalizowany jest poza obszarami specjalnej ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000. Jest to teren podlegający administracyjnie do miasta Pisz.

Stosując się do przepisów prawa ochrony środowiska nie powinny wystąpić problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu. Problemem z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu może być duży napływ turystów. Co jest związane z możliwością penetracji szczególnie w okresie letnim pobliskich terenów. Jednakże ptactwo oraz dziką zwierzynę coraz częściej można spotkać w pobliżu zabudowań oraz dróg, obecność człowieka nie przeszkadza zwierzętom w funkcjonowaniu na pobliskich terenach, czy też na tych samych terenach na których przebywa człowiek.

9. OCHRONA ŚRODOWISKA USTANOWIONA NA SZCZEBLU MIĘDZYNARODOWYM, WSPÓLNOTOWYM I KRAJOWYM.

Południowo - wschodni fragment terenu opracowania znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Pozostała część tego terenu zlokalizowana jest poza Obszarami Chronionego Krajobrazu. Analizowany teren w kontekście do Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich ilustruje załącznik nr 1.

Na obszarze tym zastosowanie mają tu przepisy Rozporządzenia Nr 151 Wojewody Warmińsko-Mazurskiego z dnia 13 listopada 2008r. w sprawie Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich (Dz. Urz. Woj. Warmińsko-Mazurskiego Nr 179, poz. 2636).

Na Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich zakazuje się:

- zabijania dziko występujących zwierząt, niszczenia ich nor, legowisk, innych schronień i miejsc rozrodu oraz tarlisk, złożonej ikry, z wyjątkiem amatorskiego połowu ryb oraz wykonywania czynności związanych z racjonalną gospodarką rolną, leśną, rybacką i łowiecką;
- realizacja przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko w rozumieniu art. 51 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001r. – Prawo ochrony środowiska(tj. Dz. U. z 2008 r. Nr 25, poz. 150, z późn. zm.)
- likwidowania i niszczenia zadrzewień śródpolnych, przydrożnych i nadwodnych, jeżeli nie wynikają one z potrzeby ochrony przeciwpowodziowej

-
- i zapewnienia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wodnego lub budowy, odbudowy, utrzymania, remontów lub napraw urządzeń wodnych;
- wydobywania do celów gospodarczych skał, w tym torfu, oraz skamieniałości, w tym kopalnych szczątków roślin i zwierząt, a także minerałów;
 - wykonywanie prac ziemnych trwale zniekształcających rzeźbę terenu, z wyjątkiem prac związanych z zabezpieczeniem przeciwpowodziowym lub przeciwoświsiskowym lub utrzymaniem, budową, odbudową, naprawą lub remontem urządzeń wodnych;
 - dokonywanie zmian stosunków wodnych, jeżeli służą innym celom niż ochrona przyrody lub zrównoważone wykorzystanie użytków rolnych i leśnych oraz racjonalna gospodarka wodna lub rybicka;
 - likwidowanie naturalnych zbiorników wodnych, starorzeczy i obszarów wodno-błotnych;
 - lokalizowanie obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzeki, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybickiej.

Zakazy, o których mowa powyżej nie dotyczą:

- wykonywania zadań na rzecz obronności kraju i bezpieczeństwa państwa;
- prowadzenia akcji ratowniczej oraz działań związanych z bezpieczeństwem;
- realizacji inwestycji celu publicznego.

Zakaz mówiący o lokalizowaniu obiektów budowlanych w pasie szerokości 100m od linii brzegów rzek, jezior i innych zbiorników wodnych, z wyjątkiem urządzeń wodnych oraz obiektów służących prowadzeniu racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej lub rybickiej nie dotyczy:

- obszarów zwartej zabudowy miasta wsi, w granicach określonych w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin oraz uzupełnień zabudowy mieszkaniowej i usługowej pod warunkiem wyznaczenia nieprzekraczalnej linii zabudowy od brzegów zgodnie z linią występującą na działkach przyległych;
- siedlisk rolniczych – w zakresie uzupełnienia istniejącej zabudowy o obiekty niezbędne do prowadzenia gospodarstwa rolnego, pod warunkiem nie przekraczania dotychczasowej linii zabudowy od brzegu;

-
- wyznaczanych w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego terenów dostępu do wód publicznych – w zakresie niezbędnym do pełnienia funkcji plaż, kąpielisk i przystani po uzgodnieniu z wojewodą.

Analizowany teren znajduje się poza obszarami specjalnej ochrony ptaków i siedlisk Natura 2000. Najbliższym obszarem Natura 2000 jest specjalny obszar ochrony ptaków „Puszcza Piska” kod obszaru PLB280008. Teren objęty projektem planu w kontekście do obszaru Natura 2000 przedstawiają załączniki nr 2 i 3.

Polityka ochrony środowiska jest jedną z polityk wspólnotowych Unii Europejskiej o najszerszym zasięgu. Rozporządzenia, dyrektywy i strategie przyjmowane w jej ramach mają wpływ nie tylko na stan środowiska, ale na wiele dziedzin życia.

Założenia polityki Wspólnoty w dziedzinie środowiska naturalnego określone są w Tytule XIX Traktatu WE (traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską). Realizacja tej polityki powinna się przyczynić nie tylko do zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego - z uwzględnieniem różnorodności sytuacji w różnych regionach Wspólnoty - ale również do ochrony zdrowia ludzkiego. Polityka środowiskowa Wspólnoty opiera się na czterech podstawowych zasadach: zasadzie ostrożności oraz na zasadach działania zapobiegawczego, naprawienia szkody w pierwszym rzędzie u źródła i na zasadzie "zanieczyszczający płaci".

Podstawowym dokumentem krajowym w zakresie ochrony środowiska jest „Polityka Ekologiczna Państwa w latach 2009-2012 z perspektywą do roku 2016” (2008r).

Planowane działania w obszarze ochrony środowiska w Polsce wpisują się w priorytety w skali Unii Europejskiej i cele wspólnotowego programu działań w zakresie środowiska naturalnego. Zgodnie z ostatnim przeglądem wspólnotowej polityki ochrony środowiska do najważniejszych wyzwań należy zaliczyć:

- działania na rzecz zapewnienia realizacji zasady zrównoważonego rozwoju;
- przystosowanie do zmian klimatu;
- ochrona różnorodności biologicznej.

Polityka Ekologiczna mówi o konieczności uwzględnienia zasad ochrony środowiska i ochrony przyrody w planach zagospodarowania przestrzennego. Dużo uwagi poświęcono ochronie zasobów naturalnych, jakie kraj nasz posiada. Wielką wartością jest różnorodność biologiczna przyrody, która powinna być chroniona.

Ochrona przed erozją przez zakrzewianie śródpolne i wzdłuż cieków wodnych oraz stosowanie dobrych praktyk rolnych jest priorytetem w zakresie ochrony powierzchni ziemi.

Jednym z najważniejszych celów jest racjonalne gospodarowanie zasobami wodnymi. W zakresie ochrony wód przed zanieczyszczeniem najważniejszym celem jest wyposażenie miejscowości w nowoczesne, wysokosprawne oczyszczalnie ścieków, współpracujące z szeroko rozbudowanymi sieciami kanalizacyjnymi.

Duże znaczenie dla stanu zdrowia społeczeństwa, a także dla stanu środowiska przyrodniczego, ma ochrona powietrza przed zanieczyszczeniem, a także konieczność reformy systemu zbierania i odzysku odpadów.

Głównym celem strategicznym jest doprowadzenie do sytuacji, w której projekty dokumentów strategicznych wszystkich sektorów gospodarki będą, zgodnie z obowiązującym w tym zakresie prawem, poddawane procedurze oceny oddziaływania na środowisko i wyniki tej oceny będą uwzględniane w ostatecznych wersjach tych dokumentów.

Do planu powinno przyjąć się podstawowe założenie, jakim jest zrównoważony rozwój, oparty na polityce ekorozwoju, zakładając rozwijanie i promowanie funkcji zgodnych z predyspozycjami środowiska, kształtowanie racjonalnej struktury funkcjonalno - przestrzennej. Trwały rozwój społeczno-gospodarczy osiągnięty będzie poprzez rozważne korzystanie z walorów środowiska naturalnego.

Cele zagospodarowania przestrzennego, przy założeniu zrównoważonego rozwoju, poprzez oszczędne dysponowanie rezerwami z myślą o pokoleniach następnych, muszą koncentrować się przede wszystkim na kierunkach zagospodarowania terenów już znajdujących się w części zurbanizowanej.

Plan zagospodarowania przestrzennego powinien uwzględniać cele ochrony środowiska ustanowione na poziomie międzynarodowym i krajowym.

Na obszarze województwa warmińsko – mazurskiego, a tym samym na terenie analizowanym obowiązuje „Program ochrony środowiska województwa warmińsko – mazurskiego 2007 – 2010 z uwzględnieniem perspektywy na lata 2011 - 2014”.

Program ochrony środowiska województwa zawiera opis uwarunkowań zewnętrznych wynikających z polityki ekologicznej państwa oraz zapisy dotyczące ochrony środowiska zawarte w uchwalonych przez Sejmik Województwa dokumentach, strategiach i programach.

Celem strategicznym Programu jest dobry stan środowiska umożliwiający zrównoważony rozwój, obejmujący niżej wymienione kierunki działań na lata 2007 – 2010:

- uwzględnienie w planowaniu przestrzennym i realizacji inwestycji zasad ochrony krajobrazu i różnorodności biologicznej, zwłaszcza ochrony jezior i rzek oraz ich obrzeży;

- opracowanie programów tworzenia obszarów zieleni i zadrzewień w miastach oraz na terenach wiejskich;

- zachowanie naturalnych ekosystemów leśnych;
- przestrzeganie w gospodarce leśnej zasad zachowania i zwiększenia bioróżnorodności;
- budowanie i modernizowanie sieci wodociągowych oraz stacji uzdatniania wody;
- budowanie i modernizowanie oczyszczalni ścieków oraz systemów kanalizacji;
- stosowanie technologii energooszczędnych i mniej zanieczyszczających powietrze;
- ograniczenie emisji ze środków transportu;
- utrzymanie poziomu hałasu poniżej dopuszczalnego;
- uwzględnienie w planowaniu przestrzennym ochrony przed hałasem.

Cel strategiczny Programu oraz cele horyzontalne realizowane będą za pomocą programów operacyjnych (krajowych) realizowanych w ramach Celu Konwergencja oraz programów regionalnych realizowanych w ramach Celu Konwergencja i Celu Europejska Współpraca Terytorialna polityka spójności.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego pomiędzy drogą na plażę miejską a granicą administracyjną miasta Pisz poprzez ustalone układy sieci i urządzeń infrastruktury technicznej, a także zasad ochrony środowiska i jego zasobów, ochrony przyrody, krajobrazu kulturowego wpisuje się w cele i założenia programu ochrony środowiska województwa warmińsko – mazurskiego.

10. CHARAKTERYSTYKA ROZWIĄZAŃ ALTERNATYWNYCH ZAWARTYCH W PROJEKTOWANYM DOKUMENCIE WRAZ Z UZASADNIENIEM ICH WYBORU ORAZ OPIS METOD DOKONYWANIA OCENY PROWADZĄCEJ DO TEGO WYBORU, W TYM TAKŻE WSKAZANIA NAPOTKANYCH TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIK LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY.

„Prognoza oddziaływania na środowisko” sporządzana była równolegle z opracowywanym projektem miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Pisz między drogą na plażę miejską, brzegiem jeziora Roś, wschodnią granicą administracyjną miasta oraz drogą Pisz-Łupki. Zespoły autorskie przygotowujące oba te dokumenty ściśle ze sobą współpracowały przy wyborze konkretnych rozwiązań projektowych. Zastosowanie takiej metody dla opracowania pozwoliło na przyjęcie rozwiązań przestrzennych, które w dużym stopniu pozwoliły na uniknięcie znaczących kolizji i konfliktów

przestrzennych, doprowadzając do wyboru najbardziej pożądaných i optymalnych kierunków działań. Rozwiązaniem alternatywnym dla projektowanego dokumentu może być łączenie dwóch lub więcej działek i powstanie jednego budynku. Dla miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego trudno zdefiniować trudności w jego przygotowaniu, które miałyby wynikać z niedostatków techniki lub braków współczesnej wiedzy. Eksploatacja wszelkich inwestycji, zarówno nowo wprowadzanych, jak i modernizowanych, jest ściśle związana z wdrażaniem nowoczesnych z punktu widzenia współczesnej wiedzy oraz bezpiecznych dla środowiska i zdrowia ludzi rozwiązań technologicznych. Jak nowoczesne i bezpieczne dla środowiska są to rozwiązania technologiczne rozstrzygną dopiero „raporty” wykonywane na poziomie realizacji inwestycji.

11. OKREŚLENIE I OCENA SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA WYNIKAJĄCYCH Z PROJEKTOWANEGO PRZEZNACZENIA TERENU ORAZ SKUTKÓW REALIZACJI USTALEŃ PLANU NA ELEMENTY ŚRODOWISKA.

11.1 Powierzchnia ziemi i gleby

Gleba jest bardzo istotnym elementem środowiska przyrodniczego, pełni szereg kluczowych funkcji środowiskowych, społecznych i ekonomicznych istotnych dla życia. Z gleby rolnictwo i leśnictwo czerpie wodę i składniki pokarmowe. Gleba jest jednocześnie najważniejszym elementem rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Aby gleba mogła spełniać swoje funkcje konieczne jest utrzymanie jej w dobrym stanie.

W Ustawie z dnia 3 lutego 1995 roku o ochronie gruntów rolnych i leśnych określono zasady ochrony gleb, m.in. ograniczanie przeznaczenia ich na cele nierolnicze i nieleśne, zapobieganie procesom degradacji i dewastacji oraz rekultywację gruntów.

Inwestycje prowadzone w obszarze planistycznym doprowadzą do destratyfikacji, usunięcia i/lub przykrycia gleby na terenach przewidzianych pod zabudowę oraz pod projektowanymi drogami.

Utrzymanie czystości i właściwych warunków sanitarnych przy takiej ilości odpadów będzie wymagało zorganizowania sprawnego systemu wywozu odpadów i bezwzględne egzekwowanie przepisów, w tym w szczególności Ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach.

Projektowane ustalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przyczynią się do niewielkich przekształceń gruntów w miejscach prowadzonych budowli.

Posadowienie nowych budynków, realizacja dojazdów oraz infrastruktury technicznej spowoduje niwelację i plantowanie terenu, będzie to oddziaływanie bezpośrednie, długoterminowe, stałe.

11.2 Powietrze

Zgodnie z art. 85 *Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska* „Ochrona powietrza polega na zapewnieniu jak najlepszej jego jakości, w szczególności poprzez:

1. *utrzymywanie poziomów substancji w powietrzu poniżej dopuszczalnych dla nich poziomów co najmniej na tych poziomach,*
2. *zmniejszenie poziomów substancji w powietrzu co najmniej do dopuszczalnych gdy nie są one dotrzymane.”*

Podstawową przyczyną zanieczyszczenia powietrza jest emisja różnych substancji powstających w procesach spalania paliw. Największą rolę w zanieczyszczeniu powietrza odgrywają: dwutlenek siarki, dwutlenek azotu, tlenek i dwutlenek węgla, pyły i węglowodory oraz tzw. pylenie wtórne powodowane przez wiatry, unoszące pył z powierzchni ziemi w okresach suchych.

Na poziomie lokalnym, czyli na poziomie tworzenia nowego ładu przestrzennego przedmiotowego terenu, realizacja ochrony powietrza polega na ograniczeniu powstania nowych zanieczyszczeń, zgodnie z zasadą zrównoważonego rozwoju, przy uwzględnieniu lokalnych walorów i wrażliwości środowiska.

W czasie prac budowlanych nastąpi wzmożony ruch pojazdów dostarczających materiały budowlane oraz unoszenie pyłów materiałów budowlanych sypkich.

Art. 72, ust. 1 *Ustawy – Prawo ochrony środowiska*, tworzy obowiązek uwzględniania potrzeb w zakresie ochrony powietrza w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Pełna realizacja projektu planu przyczyni się do pewnego pogorszenia jakości powietrza, natomiast nie należy się spodziewać przekroczeń wartości dopuszczalnych zwłaszcza, że projekt planu wymusza stosowanie do celów grzewczych paliw czystszych niż węgiel. Nowymi źródłami emisji zanieczyszczeń powietrza będą:

- indywidualne źródła ciepła w budynkach
- pojazdy silnikowe

Nie przewiduje się przekroczenia wartości zawartych w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 roku w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. nr 47 z dnia 19 czerwca 2008 r. poz. 281).

W czasie prac budowlanych nastąpi wzmożony ruch pojazdów dostarczających materiały budowlane oraz unoszenie pyłów materiałów budowlanych sypkich.

Nieznaczne pogorszenie stanu sanitarnego powietrza atmosferycznego w wyniku pojawienia się nowych źródeł zanieczyszczenia (spaliny samochodowe, ogrzewanie budynków), będzie to oddziaływanie bezpośrednie, krótkoterminowe, chwilowe.

11.3 Klimat

Klimat określony jest w literaturze jako stan atmosfery, wyrażony w wartościach średnich poszczególnych elementów meteorologicznych na okres wieloletni. W skali lokalnej na warunki klimatyczne decydujący wpływ ma: rzeźba terenu, pokrycie i użytkowanie terenu, obecność zbiorników wodnych, terenów podmokłych i zabagnionych. Klimat jest elementem środowiska, który sam w sobie nie stanowi zagrożenia dla środowiska przyrodniczego, za wyjątkiem niektórych zjawisk określanych jako katastrofy.

Planowane ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu nie spowodują zmian mikroklimatu dla omawianego terenu.

11.4 Wody powierzchniowe i podziemne

Zgodnie z art. 97 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – *Prawo ochrony środowiska* „ochrona wód polega na zapewnieniu ich jak najlepszej jakości, w tym utrzymaniu ilości wody na poziomie zapewniającym ochronę równowagi biologicznej, w szczególności przez:

1. *utrzymanie jakości wód powyżej albo co najmniej na poziomie wymaganym w przepisach,*
2. *doprowadzenie jakości wód co najmniej do wymaganego przepisami poziomu, gdy nie jest on osiągnięty”.*

Zgodnie z art. 98 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – *Prawo ochrony środowiska* „wody podziemne i obszary ich zasilania podlegają ochronie polegającej w szczególności na:

1. *zmniejszeniu ryzyka zanieczyszczenia tych wód poprzez ograniczenie oddziaływania na obszary ich zasilania,*
2. *utrzymaniu równowagi zasobów tych wód.”*

Najpoważniejszym źródłem potencjalnych skażeń mogą być pojazdy mechaniczne. Podobnie jak w przypadku powierzchni terenu i gleby oraz wód powierzchniowych, tak i w przypadku wód podziemnych istotnym zagrożeniem mogą być substancje ropopochodne w wyniku nie przewidzianych wycieków niewielkich ilości paliw oraz olejów.

Kolejnym źródłem potencjalnych skażeń gleby i wód mogą być turyści, którym zdarza się nie wyrzucać po sobie śmieci do kontenerów przeznaczonych na ten cel, tylko usuwają je do wód powierzchniowych (jezior) lub przydrożnych rowów czy lasów.

Ochrona wód powierzchniowych i podziemnych została w ustaleniach planu docelowo ustalona przez konieczność odprowadzenia ścieków do sieci kanalizacji sanitarnej. Po drodze prowadzącej z miasta Pisz do miejscowości Łupki przebiega sieć kanalizacji sanitarnej.

Uregulowana gospodarka wodno-kanalizacyjna dla tego terenu minimalizuje negatywny wpływ na jakość wód podziemnych i powierzchniowych w wyniku zagospodarowania terenu opracowania.

Utwardzone podłoże spowoduje przyspieszony spływ wód opadowych oraz możliwość zanieczyszczenia wód powierzchniowych i podziemnych będzie to oddziaływanie bezpośrednie, krótkoterminowe, chwilowe.

11.5 Walory przyrodnicze i krajobrazowe

Krajobraz obszaru opracowania ulegnie w wyniku realizacji projektu planu trwałym zmianom, prowadzącym do powstania nowej dzielnicy miasta. Charakter tych przekształceń jest jednak zgodny z przyrodniczymi uwarunkowaniami obszaru, predysponującymi go do pełnienia funkcji usługowej turystycznej oraz pensjonatowej. Wyłączeniu z zabudowy i adaptacji w formie terenów parkowo-rekreacyjnych podlegają tereny o niekorzystnych uwarunkowaniach inwestycyjnych wynikających z warunków hydrologicznych jeziora Roś i mało zróżnicowanej konfiguracji terenu. Niezależnie od powyższego, realizacja planu doprowadzi do przeobrażenia krajobrazu obszaru planistycznego. Atrakcyjność tego terenu sprawia bliskość jeziora Roś, oraz pobliskie tereny leśne.

Wprowadzenie na obszarze opracowania nowej zabudowy nawiązującej do istniejącej zabudowy miasta Pisz będzie harmonijnie łączyło się w całość.

11.6 Różnorodność biologiczna.

Różnorodność biologiczna odnosi się do liczby gatunków, jak również zróżnicowania w obrębie gatunków, które żyją na jakimś terenie lub w określonym ekosystemie. Utrata

bioróżnorodności może w poważnym stopniu ograniczyć zdolność ekosystemu lub gatunku do skutecznego reagowania na nagły stres, taki jak np. susza lub choroba.

Analiza warunków przyrodniczych na omawianym obszarze pozwala na sformułowanie tezy o oddziaływaniach co do ograniczeń rozwoju poszczególnych gatunków w ukształtowanych ekosystemach.

11.7 Ludzie.

Projektowane zapisy miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego w Pisz między drogą na plażę miejską, brzegiem jeziora Roś, wschodnią granicą administracyjną miasta oraz drogą Pisz-Łupki nie spowodują ujawnienia się negatywnych oddziaływań na ludzi. Na terenie opracowania powstaną nowe miejsca do wypoczynku. Powstanie nowa zabudowa usługowa turystyczna i pensjonatowa. Bliskość jeziora Roś oraz terenów naturalnych, w które nie ingerował człowiek będzie odskocznią od miejskiego hałasu.

Przez teren opracowania przebiega linia elektroenergetyczna 110kV, dla której wyznaczono strefę uciążliwości. Wprowadzanie nowej zabudowy w znacznej odległości od tej linii i strefy uciążliwości w znacznym stopniu ogranicza możliwość oddziaływania negatywnego na zdrowie ludzi przebywających na analizowanym terenie.

Nieznacznie zwiększony hałas i zwiększenie zanieczyszczenia powietrza w wyniku prac budowlanych i ruchu pojazdów(ruch turystyczny szczególnie w okresie letnim), będzie to oddziaływanie bezpośrednie, krótkoterminowe, chwilowe.

11.8 Zwierzęta i rośliny.

Zgodnie z art. 127 Ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 roku – Prawo ochrony środowiska „Ochrona zwierząt oraz roślin polega na:

1. zachowaniu cennych ekosystemów, różnorodności biologicznej i utrzymaniu równowagi przyrodniczej,
2. tworzeniu warunków prawidłowego rozwoju i optymalnego spełnienia przez zwierzęta i roślinność funkcji biologicznej w środowisku,
3. zapobieganiu lub ograniczaniu negatywnych oddziaływań na środowisko, które mogłyby niekorzystnie wpłynąć na zasoby oraz stan zwierząt i roślin,
4. zapobieganiu zagrożeniom naturalnych kompleksów i tworów przyrody.”

Stan szaty roślinnej i zwierząt jest na danym terenie wyrazem funkcjonowania środowiska przyrodniczego.

Wprowadzenie nowej zabudowy spowoduje zmianę zbiorowisk roślinnych na powierzchni objętej pracami budowlanymi. Zostaną wprowadzone nowe nasadzenia zieleni rodzimej.

Południowo-wschodni fragment terenu opracowania znajduje się w Obszarze Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Natomiast cały obszar znajduje się poza Obszarami Specjalnej Ochrony Ptaków i Siedlisk „Natura 2000”.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego nie będzie miał wpływu na obszar „Natura 2000”, ponieważ najbliższym fragment tego obszaru obejmujący półwysep Czarny Róg, znajduje się ponad 1km na północ od obszar opracowywanego.

Siedliska populacji gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej występujących lub zalatujących na analizowany obszar nie mają istotnego znaczenia w zachowaniu tych gatunków w najbliższym rejonie Pisza.

Fragment południowo-wschodni analizowanego terenu znajduje się w granicach Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich. Na tym terenie planuje się zabudowę pensjonatową i usługową turystyczną oraz część terenu pozostanie jako zieleń parkowa. Według Rozporządzenia w sprawie Obszaru Chronionego zabrania się lokalizowania budynków w strefie 100m od jeziora. Fragment terenu opracowania objęty Obszarem Chronionego Krajobrazu Puszczy i Jezior Piskich zlokalizowany jest w odległości ok. 480m od jeziora Roś.

Pojawienie się nowej roślinności będzie to oddziaływanie długoterminowe, bezpośrednie, stałe.

11.9 Zasoby *naturalne*.

Surowce, które człowiek czerpie ze środowiska przyrodniczego dla swoich potrzeb, nazywamy zasobami naturalnymi Ziemi, których głównym źródłem są: litosfera, hydrosfera, biosfera i atmosfera.

Ze względu na warunki powstawania surowce naturalne dzielimy na nieorganiczne: powietrze atmosferyczne, surowce mineralne, gleby i wody (z mineralnymi), oraz organiczne: rośliny i zwierzęta lądowe, wód śródlądowych i morskich.

Planowane ustalenia przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie będą miały znaczącego wpływu na zasoby naturalne.

11.10 Zabytki.

Na terenie objętym miejscowym planem zagospodarowania nie występują zabytki przyrodnicze, natomiast na analizowanym terenie znajdują się stanowiska archeologiczne. Jedno ze stanowisk zlokalizowane jest na terenie pozostającym jako zieleń naturalna więc po uchwaleniu planu na tym terenie nie będą prowadzone prace ziemne. Natomiast kolejne stanowisko archeologiczne zlokalizowane jest na terenie na którym planowana jest zabudowa pensjonatowa oraz droga dojazdowa. Na tym terenie stosując się do zleceń Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków nie prognozuje się zagrożeń dla stanowisk archeologicznych.

11.11 Dobra materialne.

Realizacja dokumentu nie wpłynie negatywnie na wartość materialną terenu opracowywanego. Teren po uchwaleniu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zyska na wartości.

12. ROZWIĄZANIA ELIMINUJĄCE LUB OGRANICZAJĄCE PROGNOZOWANE NEGATYWNE ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO.

Podstawą w planowaniu rozwoju społeczno – gospodarczego winna być strategia ukierunkowana na unikanie powodowania szkód w środowisku, a nie strategia nastawiona na likwidację skutków degradacji środowiska.

Mając na uwadze zasadę zrównoważonego rozwoju – uznając za priorytet zachowanie wartości środowiska przyrodniczego, a jednocześnie racjonalne inwestowanie dla potrzeb lokalnej społeczności – w celu ograniczenia prognozowanych oddziaływań na środowisko wynikających z przedmiotowego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zachodzi potrzeba uwzględnienia rozwiązań eliminujących lub ograniczających te oddziaływania, a w szczególności:

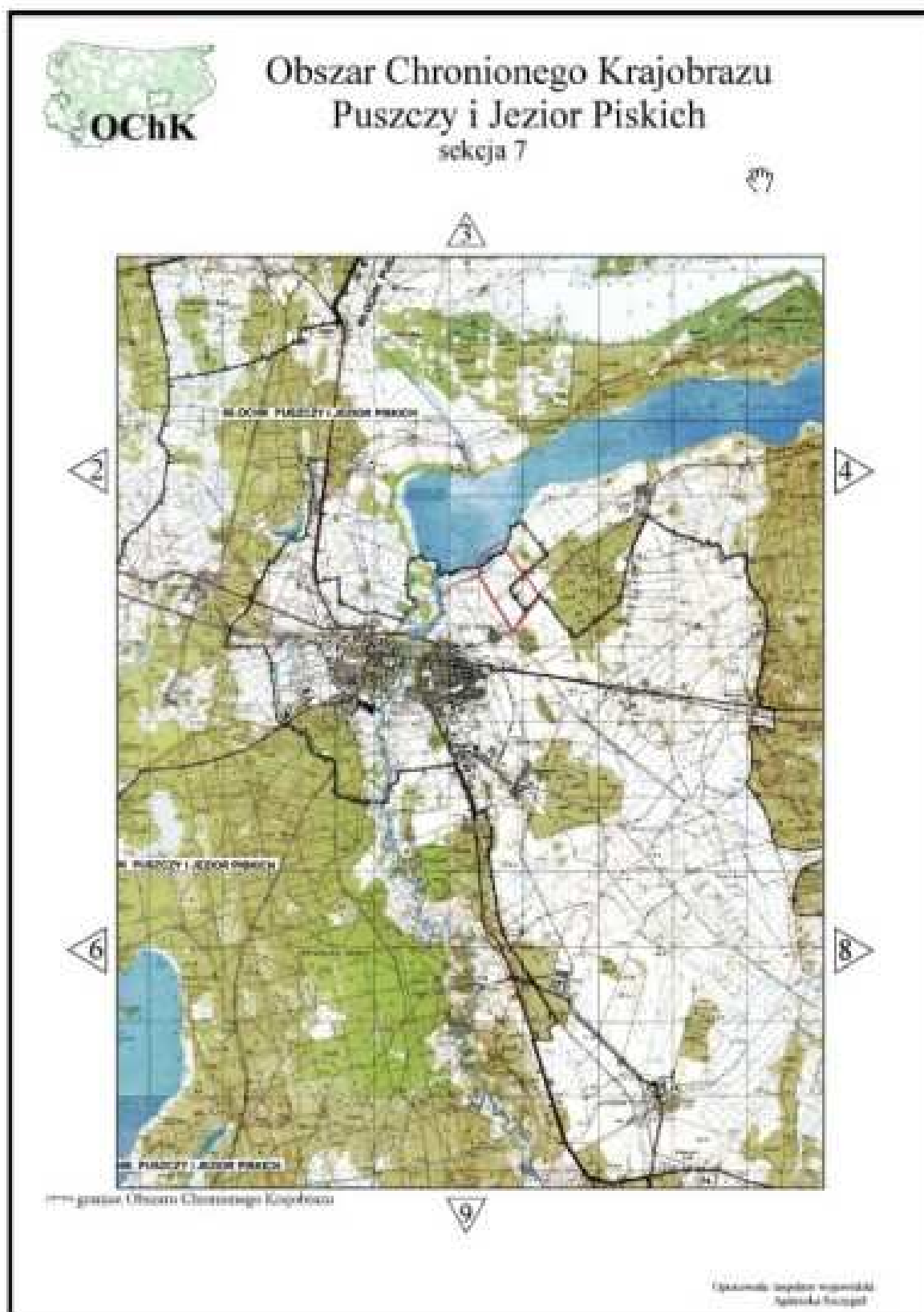
- ❖ Zasilanie zabudowy w energię elektryczną – z istniejącej sieci elektroenergetycznej. Nowe linie średniego i niskiego napięcia należy projektować jako podziemne. W sąsiedztwie linii elektroenergetycznych wysokiego napięcia obowiązuje wyznaczona na rysunku planu strefa ograniczonego użytkowania, w której zakazuje się lokalizacji budynków ;

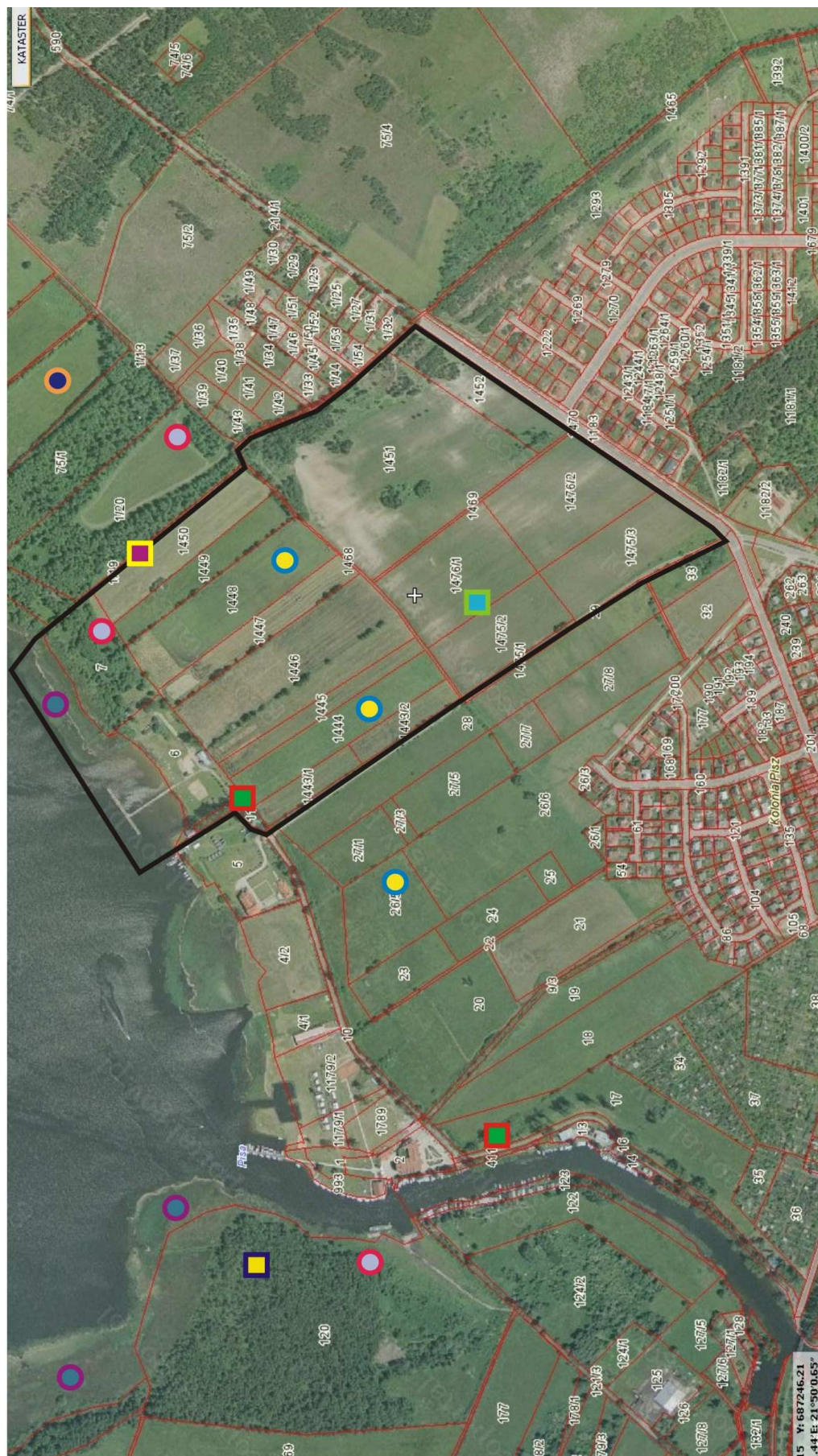
-
- ❖ Zaopatrzenie zabudowy w energię ciepłą do ogrzewania budynków – z indywidualnych źródeł ciepła, z lokalnych sieci ciepłowniczych lub z miejskiej sieci ciepłowniczej, w zależności od uwarunkowań techniczno-ekonomicznych.
 - ❖ Zaopatrzenie w gaz – z miejskiej sieci gazowej. Do czasu stworzenia technicznych możliwości przyłączenia do sieci dopuszcza się zaopatrzenie z butli gazowych lub lokalnych zbiorników gazu płynnego;
 - ❖ Zaopatrzenie w wodę - wyłącznie z miejskiej sieci wodociągowej;
 - ❖ Odprowadzanie ścieków - wyłącznie kanalizacją sanitarną do miejskiej oczyszczalni ścieków;
 - ❖ Odprowadzenie wód opadowych z nawierzchni utwardzonych – kanalizacją deszczową lub bezpośrednio do cieków, rowów odwadniających i/lub do ziemi, z zapewnieniem wymaganego przepisami stopnia oczyszczania”

13. WNIOSKI

1. Obszar opracowania to teren o powierzchni ok. 43ha położony w mieście Pisz między drogą prowadzącą na plażę miejską, jeziorem Roś, wschodnią granicą administracyjną miasta i drogą w kierunku Łupek, obejmujący głównie obszary użytków rolnych oraz zabudowę związaną z obsługą ruchu turystycznego na plaży miejskiej.
2. Większość norm jakości środowiska jest spełniona.
3. Obecny sposób zagospodarowania i użytkowania obszaru nie wpływa negatywnie na walory przyrodnicze obszarów sąsiednich.
4. Brak realizacji ustaleń projektu planu będzie oznaczał realizację inwestycji jedynie na podstawie decyzji o warunkach zabudowy, umożliwiających jedynie ograniczony rozwój terenów mieszkaniowych w nawiązaniu do zabudowy istniejącej.
5. Realizacja planu nie spowoduje istotnego pogorszenia jakości takich elementów środowiska jak wody powierzchniowe i podziemne, gleby, powietrze czy klimat.
6. Sposób rozmieszczenia w granicach obszaru terenów o różnym sposobie zagospodarowania i użytkowania zapewnia minimalizację konfliktów przestrzennych pomiędzy wiodącymi funkcjami – usługami turystycznymi i pensjonatową.

Do prognozy załączono 4 załączniki wykonane przez p. Jerzego Kruszelnickiego.

- Jerzy Kruszeński 2011 r.
- teren opracowania**
- obserwacje na żerowaniu bociana białego**
- obserwacje na żerowaniu żurawia**
- obserwacje na żerowaniu błotniaka stawowego**
- biotopy łęgowe dzierzby gąsiorka**
- obserwacje dzięcioła czarnego**
- obserwacje dzięcioła zielonego**
- biotop dudka**
- stwierdzenie przepięrki**

